

PETROLEUMSTILSYNET

Olje- og energidepartementet

Postboks 8148 Dep

0033 Oslo

Vår saksbehandler

Lars Fredrik Bråten

Deres ref.

21/2438

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Ptil 2022/188/LFB

Dato

28.02.2022

Høringssvar - Forslag til forordning om metanutslipp i energisektoren

Det vises til høringsbrev angående "*Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on methane emissions reduction in the energy sector and amending Regulation (EU) 2019/942*", heretter kalt «forslaget».

Forslaget til forordning omfatter aktiviteter innen Petroleumstilsynets myndighetsområde. I arbeidet med høringssvaret har det vært dialog og samarbeid med hhv Oljedirektoratet og Miljødirektoratet.

Uttalelsen er gitt under forutsetning av at forslaget er EØS-relevant, at den er innenfor de materielle og geografiske rammene for EØS-avtalen, og vil få betydning for norsk lovgivning også på norsk kontinentalsokkel.

Det foreslås innføring av et felleseuropeisk regelverk for å hindre utslipp av metan. Utslipp av metan i petroleumsvirksomhet er å anse som forurensning etter forurensningsloven § 6. Etter forurensningsloven § 7 følger en plikt til å unngå forurensning.

Forslaget gjelder kun utslipp av metan. Regulering av forurensning/utslipp bør inngå i et helhetlig regelverk. Dersom det lages egne, og ulike, krav til deteksjon, rapportering, oppfølging, m.m. for forskjellige typer utslipp er det fare for at regelverket blir uoversiktlig.

Utslipp av metan vil, ut over de rent miljømessige konsekvenser, også kunne utgjøre en sikkerhetsrisiko da gassen, blandet med luft, er lettantennelig og eksplosiv.

I petroleumsvirksomhet er utslipp av metan aktuelt på innretninger til havs, fra installasjoner på havbunnen, fra brønner på havbunnen, fra rørledninger samt på landanlegg.

Petroleumstilsynets myndighetsområde

Petroleumstilsynet er delegert myndighet til å fastsette regelverk, føre tilsyn og fatte enkeltvedtak i petroleumsvirksomheten til havs, på landanlegg¹, samt i annen virksomhet på landanleggene etter petroleums- og arbeidsmiljøloven.

Petroleumstilsynet og Miljødirektoratet, samt flere andre tilsyn², har tilstøtende ansvarsområder både på kontinentalsokkelen samt på landanleggene, jf. rammeforskriften § 67.

HMS-myndighetenes oppfølging av virksomheten på norsk kontinentalsokkel og landanlegg koordineres av Petroleumstilsynet³.

Forurensning fra petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen.

Forebygging av akutt forurensning⁴ i petroleumsvirksomhet hører inn under Petroleumstilsynets ansvarsområde, da disse tiltakene har tett sammenheng med de rent sikkerhetsmessige sidene av virksomheten.

Det følger av forurensningsloven § 4, første ledd, at lovens § 7 har begrenset anvendelse for virksomhet på kontinentalsokkelen. I petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen gjelder plikten til å innhente tillatelse etter forurensningsloven kun for de sider av virksomheten som jevnlig fører til forurensning. For at utslipp av metan i petroleumsvirksomhet skal være lovlig, kreves tillatelse etter forurensningsloven § 11. Tillatelser hjemlet i forurensningsloven hører under Miljødirektoratet.

Tilsynsansvaret for utslipp på kontinentalsokkelen er altså delt, der Petroleumstilsynet gjennom sikkerhetsfokus skal se til at driften er forsvarlig og ikke kan lede til (akutte) utslipp, mens Miljødirektoratet skal regulere de utslipp som måtte finne sted. Det er et godt samarbeid mellom myndighetene om det felles mål: minst mulig utslipp.

Petroleumsvirksomhet – etterlevelse av regelverk - ansvar

Ansvar for etterlevelse av regelverket i petroleumsvirksomhet er regulert i petroleumsloven § 10-6:

¹ Kårstø, Kollnes, Sture, Tjeldbergodden, Mongstad, Nyhamna, Melkøya og Slagentangen

² F.eks. Statens Helsetilsyn (Statsforvalteren i Rogaland) Mattilsynet, Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet

³ [*Instruks om koordinering av tilsynet med helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten på norsk kontinentalsokkel, og på enkelte anlegg på land.*](#)»

⁴ [*Jf forurensningsloven § 38*](#)

«Rettighetshaver og andre som deltar i petroleumsvirksomhet som omfattes av denne lov, plikter å etterleve loven, forskrifter og enkeltvedtak gitt med hjemmel i loven gjennom iverksettelse av nødvendige systematiske tiltak»

Ansvarsfordelingen i petroleumsvirksomheten er klar: Den som eier risikoen, eier også ansvaret for å håndtere den. Næringen er selv ansvarlig for at virksomheten drives forsvarlig, i samsvar med kravene i regelverket.

Petroleumstilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av loven blir overholdt av alle som utøver petroleumsvirksomhet som omfattes av loven.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har gitt føring om at Petroleumstilsynets oppfølging av petroleumsvirksomhet skal være systemorientert og risikobasert⁵.

Petroleumstilsynets oppfølging skal komme i tillegg til, og ikke som erstatning for, den oppfølging av egen virksomhet som gjennomføres av næringen selv.⁶

Det er et grunnleggende prinsipp at myndighetene ikke kan inpsisere sikkerhet inn i industrien. Det er verken mulig eller ønskelig for myndighetene å detaljstyre virksomheten. Detaljregulering og detaljert oppfølging fra myndighetenes side kan bidra til å undergrave selskapenes opplevelse av ansvar.

TIL FORSLAGET:

Article 1 – «Subject matter and scope»

Ut fra ordlyden i forslaget artikkel 1 kan det legges til grunn at forslaget omfatter all petroleumsvirksomhet, også på den norske kontinentalsokkelen, jf bruken av begrepet «*upstream*» selv om det ikke er presisert at den skal gjelde virksomhet til havs (offshore)⁷.

Dersom forslaget gjelder på kontinentalsokkelen, er det et spørsmål om det også omfatter lagring av CO₂ i havbunnsreservoar. Det foregår fangst, injeksjon og lagring av CO₂ ifbm petroleumsvirksomhet til havs. I tillegg vil det i fremtiden være injeksjon av CO₂ fra landindustri i havbunnsreservoar. Lagring av CO₂ vil dermed ikke nødvendigvis være knyttet direkte til petroleumsvirksomhet jf forslaget artikkel 1 pkt 2 a), eller omfattet av betegnelsen «*fossil gas gathering*». Det kan imidlertid tenkes at CO₂-lagring er dekket av alternativet «*underground [gas] storage*» ihht artikkel 1 pkt 2 b) men her er det rom for tolkning.

⁵ [Tildelingsbrev 2022 – Petroleumstilsynet](#)

⁶ Kronprinsregentens resolusjon av 19.12.2003 - Etablering av Petroleumstilsynet

⁷ Forutsatt at forslaget er innenfor EØS-avtalens geografiske virkeområde.

Forslaget bør presiseres, for å unngå tvil om virkeområde og omfang.

Forslagets forurensningsbegrep – «emissions» og «source»

Forslaget gjelder ihht artikkel 1 *«rules for the accurate measurement, reporting and verification of methane emissions in the energy sector in the Union»*.

For petroleumsvirksomheten til havs skjer eventuelle metanutslipp også til sjø fra havbunnen via subsea-brønner / havbunnsinnretninger.

Uttrykket «*emissions*» brukes tradisjonelt om utslipp til luft, mens «*discharge*» benyttes om utslipp til sjø. Samtidig har forslaget ikke benyttet «*emissions to air*», slik at en ikke kan utelukke at også utslipp til vann er omfattet ut fra ordlyden.

Et moment som trekker i retning av at utslipp til vann ikke er omfattet er definisjonen av «*source*» i forslagets Art 2 pkt (8):

«source' means a component or a geological structure that releases methane into the atmosphere whether intentionally or unintentionally, intermittently or persistently;».

Dette tilsier at kun eventuelle utslipp fra «*grunt vann*» der metanutslipp under vann kan nå overflaten, omfattes av forslaget.

Forslaget bør presiseres slik at det ikke kan oppstå tvil om hva slags utslipp som er omfattet.

Article 4 – Competent Authorities, Article 5 – Tasks of the competent authorities

Forslaget pålegger medlemsstaten en plikt til å utnevne en, eller flere, «*competent authorities*» ihht artikkel 4.

Det er flere aktive tilsynsetater, med definerte roller og ansvarsområder for utslipp i forbindelse med petroleumsvirksomhet. Tilsynene samhandler allerede, som angitt i artikkel 5 pkt 3. Petroleumstilsynet koordinerer myndighetenes oppfølging av petroleumsvirksomhet på norsk kontinentalsokkel og landanlegg⁸.

Forslaget vil ikke medføre noen grunn til endring, ut over en presisering av de ulike tilsyns rolle ifht forordningen.

I den grad forslaget medfører behov for økte ressurser, forpliktes medlemsstaten å sørge for at disse har «*adequate powers and resources to perform the obligations set out in this Regulation*»

⁸ [*Instruks om koordinering av tilsynet med helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten på norsk kontinentalsokkel, og på enkelte anlegg på land.»*](#)

Article 6 – Inspections

Forslaget legger opp til en meget detaljert oppfølging av den ansvarlige fra de ulike tilsyn.

Artikkel 6 etablerer et system med «*periodic*» og «*routine inspections*», med inntil to års mellomrom, samt tilstedeværelse og oppfølging av enkeltlekkasjer av metan, jf pkt 4 b; "*The competent authorities shall carry out non-routine inspections*" - "*to ensure that leak repairs or replacements of components were carried out in accordance with Article 14.*"

Forslagets detaljerte krav om metode og frekvens for tilsynsvirksomhet, kan komme i konflikt med den stående instruks om at Petroleumstilsynets tilsyn med petroleumsvirksomheten skal være risikobasert og systemorientert.

Gjeldende regelverk

Det er ikke anledning til å gi en fullstendig oversikt over alle rammer og reguleringer av petroleumsvirksomhet i dette høringssvaret. Det overordnede krav er imidlertid at virksomheten skal foregå på en forsvarlig måte, jf petroleumsløven § 10-1.

Regelverket er funksjonsbasert. Det innebærer at kravene angir hvilke mål som skal oppnås – uten at det, i hovedsak, spesifiseres hvordan en skal nå disse. Det følger av rammeforskriften § 24 at dersom den ansvarlige bruker normer angitt i Petroleumstilsynets veileder til forskriften, så kan den ansvarlige normalt legge til grunn at forskriftens krav er oppfylt.

Det er krav om løpende prosesser hos de ansvarlige for å se til at dette forsvarlighetskravet er oppfylt. Etter styringsforskriften § 4 er det krav om risikoreduksjon i virksomheten og krav om at det skal etableres risikoreduserende barrierer ihht styringsforskriften § 5. Den ansvarlige skal etter styringsforskriften § 4 velge tekniske, operasjonelle og organisatoriske løsninger som reduserer sannsynligheten for at det oppstår skade, feil og fare- og ulykkessituasjoner.

Den ansvarlige plikter etter aktivitetsforskriften § 45 å utføre vedlikehold slik at innretninger og deler av disse er i stand til å utføre sine krevde funksjoner i alle faser av levetiden. Et verktøy for dette er klassifisering etter aktivitetsforskriften § 46. Slik klassifisering skal bl.a legges til grunn ved prioritering av vedlikeholdsaktiviteter, jf aktivitetsforskriften § 46 siste ledd.

Den ansvarlige skal videre systematisk forebygge sviktmodi, både innvendige og utvendige, ved hjelp av et vedlikeholdsprogram ihht aktivitetsforskriften § 47. Petroleumstilsynet har i sin veileder pekt på ulike standarder som kan benyttes⁹.

⁹ [Petroleumstilsynets veiledning til aktivitetsforskriften § 47](#)

Ihht aktivitetsforskriften § 50 er det f.eks egne krav om inspeksjoner for rørledningssystemer der sviktmodi kan utgjøre en miljørisiko.

Varsel

Etter Styringsforskriften § 29 e) skal operatøren sikre koordinert og umiddelbar varslings per telefon til Petroleumstilsynet ved fare- og ulykkessituasjoner som har ført til, eller under ubetydelig endrede omstendigheter kunne ha ført til akutt forurensning.

Article 8 - Verification activities and verification statement, Article 9 - Independence and accreditation of verifiers

Artikkel 8 slår fast at «*verifiers*» skal vurdere "*the conformity of the emissions reports submitted to them*" og da særlig med henblikk på de faktorer som fremgår av Art 8 pkt 1. a)- d).

Verifiers må utpekes. Det antas at det er flere stiftelser og private selskap som kan fylle rollen. Ihht definisjonen i Art 2 pkt 7. menes med '*verifier*' en juridisk person, annen enn "*competent authority*". Det er stilt krav til uavhengighet fra operatør m.v. i artikkel 9.

Verifier kan, ut over å vurdere rapporter foreta tilsyn for å sjekke grunnlaget for de innleverte rapporter. Se artikkel 8 annet ledd, siste setning at "*verifiers may conduct site checks to determine the reliability, credibility and accuracy of the data sources and methodologies used.*"

Det innføres med andre ord et alternativt tilsynsregime, som skal utføres av en tredjepart, ifbm utslipp av metan.

Gjeldende regelverk og praksis

En ordning med «*verifiers*», som foreslått, er ikke i bruk petroleumsregelverket.

Forslagets innføring av «*verifiers*» synes begrunnet i at det dreier seg om en omfattende regulering av en rekke ulike næringer, underlagt ulike nasjonale retningslinjer.

Norsk petroleumsvirksomhet skiller seg ut ved alle selskaper som ønsker å drive petroleumsvirksomhet, må være kvalifisert som rettighetshaver eller operatør. Selskapene må vise at de har HMS-kompetanse som bidrar til å styrke sikkerheten.

Det er Petroleumstilsynet og Oljedirektoratet som vurderer nye aktører, på vegne av sine overordnede departement. Denne godkjenningsordningen er en viktig

forutsetning for det funksjonsbaserte regelverket og har bidratt til et høyt HMS-nivå i norsk petroleumsvirksomhet.

For øvrig vises til kommentarene til artikkel 6, om det funksjonsbaserte regelverk.

Article 14 – Leak detection and repair

Artikkel 14 fastsetter en plikt for «operators» til å sende inn et spesifisert inspeksjons- og reparasjonsprogram til kompetent myndighet, som skal revideres ihht pkt 1 annet ledd.

En måned etter inspeksjon skal det sendes inn inspeksjonsrapport og reparasjonsplaner til kompetent myndighet til revisjon og «godkjennelse» jf article 14 pkt 7. Dette representerer en tilleggsaktivitet og representerer en ansvarsforskyvning.

Det er mulighet for å benytte tekniske løsninger for inspeksjon og deteksjon av små/diffuse lekkasjer, som f.eks Infrarøde (IR) kamera, sensorer o.l. Slike tekniske, fullgode, erstatninger til fysisk inspeksjon er ikke i tilstrekkelig grad hensyntatt i forslaget. Det er heller ikke tatt høyde for videre teknologiutvikling på området.

Gjeldende regelverk og praksis

De plikter som følger av forslagets artikkel 14 er meget spesifikke og detaljerte. Det er ikke gitt at forslagets metode for inspeksjon m.v. er den mest effektive, eller at det fokuseres på rett risiko.

Oppfølging fra de ulike tilsyn som angitt i forslaget vil kreve ressurser – og vil trekke ressurser fra andre aktiviteter.

Hensikten med forslaget fanges opp av dagens prosesser for drift og vedlikehold i petroleumregelverket. Petroleumstilsynet setter krav til integritet på anlegg i petroleumsvirksomhet og følger opp vedlikehold og integritetsstyring. Det vises til for øvrig til kommentaren under artikkel 6.

Det er en oppmerksomhet i bransjen på å oppdage og reparere lekkasjer. Det er etablerte rutiner på produksjonsinnretningene for å jevnlig gå runder i anleggene for å oppdage uregelmessigheter, som for eksempel diffuse gasslekkasjer, og forhold følges opp på systematisk vis via vedlikeholdsrutiner. Større lekkasjer vil bli fanget opp av det automatiske gassdeteksjonssystemet.

Målemetode

I pkt 3 heter det «*carrying out the surveys, operators shall use devices that allow detection of loss of methane from components of 500 parts per million or more*».

Den foreslåtte målemetode og angivelse er lite presis. Det er ikke angitt kontekst, hvor måling skal skje og i hvilken sammenheng. Den angitte målemetode er lite praktisk for eventuelle utslipp til vann.

Article 15 – Venting and flaring

Hovedregelen etter forslaget er at ventilering/ «*venting*» er forbudt, og med mindre det er tillatt etter unntakene i artikkel 15. Etter artikkel 15 2. a) er et slikt unntak et nødstilfelle eller en teknisk svikt, jf «*in case of an emergency or malfunction*», eller det er ikke til å unngå eller strengt nødvendig.

Et område der «*venting*» er en forutsetning for produksjon og strengt nødvendig, er der det opereres med tanker med lavt trykk. Overtrykket i tankene må holdes så lavt som mulig – for å kontrollere strømmen av gass ut. Disse tankene må ha mulighet til å ventileres av, om uregelmessigheter oppstår. Ventilering/ «*venting*» vil da være en viktig sikkerhetsforanstaltning, noe forslaget har tatt opp i seg jf artikkel 15 pkt 3. c) og d).

Forslaget pålegger en plikt om å fagle metan fremfor ventilering, der dette er mulig og sikkerhetsmessig forsvarlig ihht artikkel 15 pkt 4.

Forslaget innfører et generelt forbud mot rutinemessig fakling/«*routine flaring*» i artikkel 15 pkt 1 annen setning og ellers en meget begrenset adgang til fakling. Etter artikkel 15 pkt 5, er fakling subsidiært til reinjisering og andre tiltak.

Der det allikevel blir faklet, har operatøren en plikt ihht forslaget om å rapportere og godtgjøre, «*demonstrate*», for kompetent myndighet at fakling var nødvendig.

Det antas at forslagets generelle forbud mot fakling og ventilering i liten grad vil føre til endringer ifht det eksisterende sikkerhetsreglementet.

Gjeldende regelverk og praksis

«*Flaring*», brenning, er regulert i petroleumsløven § 4-4 (2):

«*Brenning av petroleum utover det som er nødvendig av sikkerhetsmessige grunner for normal drift er ikke tillatt med mindre departementet godkjenner dette*»

Den etablerte tilstand på norsk sokkel er at det ikke produksjonsfakles. Den fakling som skjer er begrunnet i sikkerhetshensyn. Brenning ut over dette ville også vært i strid med kravet om forsvarlig utnyttelse av petroleumforekomst i petroleumsløven § 4-1.

Article 17 Requirements for flaring standards - Annex III

Ihht Art 17 (3) skal operatøren gjennomføre ukentlige inspeksjoner av «*flare stacks in accordance with the elements set out in Annex III.*» Annex III inneholder meget spesifikke regler.

I praksis er det vanlig at det daglig går flere inspeksjonsrunder på innretningene som innbefatter fakler o.l. Det er imidlertid ikke vanlig med et eget, dedikert, inspeksjonsskjema for den enkelte funksjon. Etablert praksis er at den som inspiserer gir beskjed om det som skal repareres i et internt avvikssystem.

Hva gjelder inspeksjon av fakkell, så må det presiseres at det er begrenset hvor langt/høyt opp mot fakkelen en kan gå under produksjon. For å inspisere hele fakkelen er det nødvendig med nedstengning. Dette krever trykkavlastning og derved mulige utslipp ifbm ventiler. Forslaget til regler om inspeksjon i Annex III er lite praktiske for bruk offshore og ikke praktisk gjennomførbart.

På den norske sokkelen er det også flere ubemannede innretninger. Disse kan ha en besøksfrekvens fra flere ganger i uka til kun noen få ganger i året. Alle designes med fakkell, av sikkerhetsmessige årsaker. På disse vil det ikke la seg gjøre å inspisere manuelt for metanlekkasjer på ukentlig basis. Overvåking og inspeksjon kan delvis gjennomføres via tekniske løsninger som detektorer o.l.

Også for landanlegg vil (nær)inspeksjon av fakkell kunne medføre en sikkerhetsrisiko for de som skal inspisere.

Article 18 - Inactive wells

Forslaget skiller ikke mellom brønner på land, plattformbrønner offshore og brønner på havbunnen (havbunnsbrønner).

Det forekommer naturlig metanutsiving fra havbunnen. Når det gjelder eventuell overvåking og deteksjon av utsiving ved havbunnsinnretninger, vil det kreve ytterligere analyse for å vurdere om forslaget er gjennomførbart og hensiktsmessig og om forslaget fremgangsmåte gir tilstrekkelig informasjon til å vurdere om forslaget krav er oppfylt.

Forslaget åpner opp for tolkning av hva som ligger i begrepet «*inaktiv brønn*». Definisjonen av «*inactive well*» fremgår av forslaget artikkel 2 pkt 24:

" '*inactive well*' means an oil or gas well or well site where operations for exploration or production have ceased for at least one year;"

Forslaget synes ikke å innbefatte permanent pluggede brønner, jf artikkel 18 pkt 6. a) der det fremgår at et avbøtende tiltak for inaktive brønner vil kunne være «*permanently plugging wells*».

Vår tolkning er at en brønn vil opphøre å fungere som en (inaktiv) brønn når den er permanent plugget, da en permanent plugget brønn er forlatt i et evighetsperspektiv (*abandoned*).

Definisjonen av «*inactive well*» bør være så tydelig at det ikke oppstår misforståelser eller at dette tolkes ulikt innenfor virkeområdet.

Gjeldende regelverk

Aktivitetsforskriften § 88 regulerer sikring av brønner. I det norske petroleumsregelverket defineres en «*inaktiv*» brønn som en midlertidig forlatt brønn der det ikke har vært produksjon- eller leteboringsaktivitet det siste året. Permanent pluggede brønner er ikke omfattet.

Med permanent plugget brønn menes at brønnen er permanent plugget med tilstrekkelige brønnbarrierer (sement) i tverrsnittet og ikke vil kunne re-entres da brønnhodet er kuttet 2-5 meter under havbunnen. Dette betyr også at det ikke vil være mulig å overvåke annet enn brønnlokasjonen ved ROV på havbunnen.

Sikring av brønner

Sikring betyr i denne sammenheng plugging med tilstrekkelige brønnbarrierer. Alle brønner skal sikres før de forlates, jf aktivitetsforskriften § 88, slik at brønnintegriteten ivaretas i den tiden de er forlatt, ihht innretningsforskriften § 48. For permanent pluggede brønner sikres og forlates brønnene i et evighetsperspektiv (eternal perspective).

For havbunnskomplettete brønner skal brønnintegriteten overvåkes dersom brønnene planlegges midlertidig plugget og forlatt i mer enn tolv måneder, jf aktivitetsforskriften § 88.

I tillegg er det satt opp følgende krav i aktivitetsforskriften § 88:

- *Letebrønner som påbegynnes etter 1.1.2014, skal ikke midlertidig forlates utover to år.*
- *I utvinningsbrønner som forlates etter 1.1.2014 skal hydrokarbonførende soner plugges og forlates permanent innen tre år dersom brønnen ikke overvåkes kontinuerlig.*
- *Det skal være mulig å kontrollere brønnintegriteten ved tilbakekopling på midlertidig forlatte brønner*

I Petroleumstilsynets veileder til aktivitetsforskriften § 88 vises det til industristandarden NORSOK D-010. Etter standarden deles midlertidig forlatte brønner på norsk sokkel inn i to kategorier;

- *Midlertidig forlatt brønn med overvåkning: brønn status; hvor brønnen er forlatt/inaktiv/ikke i produksjon og primær- og sekundær barrierene er kontinuerlig overvåket og testes ihht vedlikeholdsprogram som for aktive brønner.*
- *Midlertidig forlatt brønn uten overvåkning: brønn status; hvor brønnen er forlatt/inaktiv/ikke i produksjon og primær – og sekundærbarrierene ikke kontinuerlig overvåkes og testes ikke ihht vedlikeholdsprogrammet.*

Petroleumstilsynet gjennomfører en innsamling av brønnintegritetsdata med tilhørende teknisk tilstand for midlertidig plugget og forlatte brønner hvert annet år. Denne innsamlingen har pågått siden 2011 og viser at det var rundt 270 midlertidig forlatte brønner på norsk sokkel i 2020. Antallet varierer fra år til år og hensikten med innsamlingen av data er å få oversikt over antall år brønnene har stått midlertidig forlatt med tilhørende kategorisering av brønnintegritetstilstand ref. Norsk olje og gass retningslinje 117.

Forlating av «permanent plugget brønn»

En eventuell forlating av en permanent plugget brønn skal skje ihht plan som sendes Petroleumstilsynet i forkant, jf styringsforskriften § 37. Norsok D-010, som det er vist til i veileder til aktivitetsforskriften § 88, beskriver også standarder knyttet til forlating av brønn, «*permanent abandonment of wells*».

Det er ikke krav om monitorering/overvåking i etterkant av permanent pluggede brønner, men brønnene skal sikres med brønnbarrierer (plugges) slik at brønnintegriteten er ivaretatt i den tiden den er forlatt (evigheten). Kravet om sikring av brønner inneholder også et krav om at brønnene skal holde tett, og det skal dermed ikke være lekkasje til sjø eller luft etter at brønnene er permanent plugget.

Ansvar etter avsluttet petroleumsvirksomhet er regulert i petroleumsløven § 10-14.

Article 30 - Penalties

Forslaget lyder:

"Member States shall lay down the rules on penalties applicable to infringements of the provisions of this Regulation and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented.»

Dette innebærer en plikt til å forfølge brudd på forslaget. Det er ikke presisert hvordan eller hvem som skal stå for en slik forfølgning. Eventuell straffeforfølgning krever lovhjemmel, jf straffeloven § 14.

En annen måte å forfølge brudd på, vil kunne være ved overtredelsesgebyr, jf forvaltningsloven § 44. Dette vil kreve endringer i lovverket, ettersom Petroleumstilsynet ikke har hjemmel for å ilegge overtredelsesgebyr for brudd på petroleumsloven, kun for forhold omfattet av arbeidsmiljøloven § 18-10.

I den forbindelse vises til at Miljødirektoratet er i en prosess for å utvikle hjemmel og retningslinjer for overtredelsesgebyr etter forurensningsloven m.v.¹⁰

Med hilsen

Sigve Knudsen e.f.
Direktør juss og rammevilkår

Lars Fredrik Bråten
Seniorrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk i Petroleumstilsynet og har derfor ingen signatur

Vedlegg:

Kopi til:

Arbeids- og inkluderingsdepartementet

Postboks 8019 Dep

Oslo

¹⁰ [Forslag til forskriftsbestemmelser om overtredelsesgebyr - forurensningsloven og produktkontrollloven](#)